

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petrus Cnapeus Sev Fvllō In Thoma VVegeino,
Lvtherano Theopaschita Redivivvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1609

Admodvm Reverendo, Nobili Et Clarissimo Domino Antonio Velsero, Ss.
Theologiae Doctori, Cathedralis Ecclesiae Frisingensis Canonico, Præposito
Spaltensi, &c. Jacobvs Gretservs; Mvltos Eosqve ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65394)

ADMODVM
REVERENDO, NO-
BILI ET CLARISSIMO DOMINO
ANTONIO VELSERO, SS. THEOLO-
GIAE DOCTORI, CATHEDRALIS ECCLE-
SIAE Frisingensis Canonico, Præposito
Spaltenfi, &c.

JACOBVS GRETSERVS;
MVLTOE EOS QVE FORTVNA-
TOS annos.

ADSUNT Kalende Ianuarie,
Admodum Reuerende, nobi-
lis, & Magnifice Domine. *Bo-
na verba dicere, & munera dare
oportet, quia mos antiquus ita iubet: & Prin-
cipio omen inest. Prius illud forsan non adeo
difficile est, etiam tenuioris fortune hominibus,
qui, ut piscatores illi apud Theocritum, dor-
miunt, ὑπὸ πλεκταῖς καλυθαῖσι, σεωσάμενοι βεβύ-
ον αὔον, κεκλιμένοι τήχῃ τῷ φυλλίνῳ; quorum*

A 2 tota

totā supellex τὴν καλάθισκοι, τὴν καλάμοι, τῶν κί-
 σερα, τὰ φυκίοντα τε λῆδα, ὄρμιαί, κύβητοι, καὶ ἄλλοι
 χοίρων λαβύριθοι. *Quid enim proclivius, quā,*
si domi bene nominatis non abundes dictis : ex
Homero vel Callimacho preces mutuari; πάν-
τα θεοῖσιν ὄλβια δοῖεν. δῶτε γὰρ ἑάων, δῶτε γὰρ ἀπη-
μονίης ἐδίδοξ' ἢ δρετῆντ' ἀφένος τε. ἢ δ' ἄρετῆς ἄ-
τεγ ὄλβος ἴπισταται ἀνδρας ἀέξω.

Munus dare magis arduum est illis,
quibus, ut mihi, penia est et aiege. Reperit amē
non penitus ἀποβλητέον γέρας, quod tibi strenu-
loco offerrem. Quid illud? κναφὸς seu Fullo,
Hunc tibi dono. Quid hominis, inquires, hic
Fullo? Qui genus, unde domo? Eutychianus
est, vel potius portentum quoddam ex variis
monstris consutum. Et nisi Petrus Cnaphæus
seu Fullo, (cuius laudes Ecclesiastica historia
loquitur, & loquetur in omne ævum) eò inisset,
unde negant redire quenquam : suspicarer
esse ipsum Petrum Fullonem sub Thomæ VVe-
gelini nomine & sipario delitescentem : vel sal-
tem, si Pythagoricam μετεμψύχωσιν nō explo-
deret veritas; crederem, animam Fullonis ex
asse,

asse, cum omnibus suis facultatibus in istum
 Vbiquistam immigrasse; neque enim Euphor-
 bus in Samio sene, nec Iouinianus in Vigilan-
 tio, iudice Hieronymo, tam reuixisse videtur,
 quam Cnaphens in VVegetino.

Illud mihi certum & exploratum est, no-
 uitium hunc Thomam Fullonem, apposuisse
 Hymno Trisagio impiam illam $\omega\epsilon\theta\sigma$ $\text{D}\eta\chi\eta\nu$:

QVI CRUCIFIXVS ES PRO NOBIS:
 eius Alastoris instinctu, quo olim Petrus Fullo
 percitus, eandem ad idem sacratissimum oda-
 rium adiecerat, omnibus orthodoxis elata vo-
 ce, reclamantibus; & sacrilegam istam teme-
 ritatem, ceu omnis impietatis & $\alpha\delta\epsilon\omicron\mu\tau$ &
 originem, detestantibus. Antiquis temporibus
 Fullones in precio erant, & candefaciebant,
 & emaculabant vestes nitidissime & tersissi-
 me; ita ut & sacra littera herbam Fullonum
 celebrent; Et Spiritus sanctus summum splen-
 dorem indumentorum Christi in Monte Tha-
 borio explicare volens, dicat; Vestimenta ei-
 us facta sunt splendentia, & candida nimis
 velut nix, qualia Fullo non potest super ter-

Malach. 3.
 Marci. 9.

ram, candida facere. Quam his dissimiles duo nostri Fullones; quibus hoc unicum cura & cordi, ut denigrent, & quidem Christum, Redemptorem nostrum; ipsumque celsissimum sacrosanctæ Trinitatis mysterium. Aesopicus Fullo ad commune cum carbonario contubernium inuitatus; renuit, ἀέδια γὰρ, αἶεβας, μή πως, ἀπερὲ γὼ λουκάνω, αὐτὸς ἀσβόλης πλῆγοῖς. Metuo, ne quæ ego dealbo, tu fuligine repleas. Nostris Fullonibus causæ nihil est, cur non vel in media Carbonariâ Fulloniam excitent & factitent; cum tota eorum ars in nigrore inducendo versetur ac consumatur.

At quid ago? Verbis munus ornandum erat ut gratius accideret; & en vitia numero. Ego, mi Velsere, de tua in me benevolentia, tantum mihi polliceor, ut sperem, donum, quantumuis multis vitiis infectum, à me tibi oblatum, gratum acceptumque fore. Nectamen omnia novi Fullonis παρὰ δὲ γήματα recensui, sed hoc tantum, quod Cnapei seu Fullonis, nomen exhibet: Quid si inscitiam & imperitiam

ritiam huius noui Fullonis, qua Disputatio-
nem suam de Christo insigniter illustrauit,
tibi denarrare ingrederer? Vix ullus finis fo-
ret. Feci id in Defensione Controuersie Bel-
larminiana de Christo. Quid si maledicen-
tiam eius ob oculos ponerem, qua grassatur
in illustrissimum Cardinalem Bellarminum,
ἔτε κλέεθ' ἔρανον ἦκε. Nam quòd immaniter
seuit in Gretserum, qui primo Tomo Apo-
logie Bellarminiana ausus fuit Fullonis nu-
gacissimas de scriptura Theses tangere; quid
mirum?

Ἄμμεσθ' ἔδ' ἐ λόγῳ πινὸς ἀξιοί, ἔτ' ἄριθμητοί,
Δυσάνοι μεγαρῆες, ἀπμοτάτη ἐνὶ μοίρα.
His si adicerem alia πονηρέυματα, quibus
Fullo iste deformis est, sat scio, fraudi mihi
meaq̄ strenua hac res non foret; sin minus, è ve-
stigio cum illo quarerem:

Ἄρα ἕς ἑξαπίνας σε θεὸς βροτὸν ἄλλον
ἔτ' ἄξε;

Ergo, optime & eruditissime, Velfere
hunc nouum Fullonem tibi δωρήσομαι, ἕνεκεν
ἑοσι

Πᾶν

6 EPISTOLA DEDICATORIA,

Πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐν διὸς ἕνεος.
Nec postulo, ut in locupletissima tua Græcis-
que ac Latinis, aliarumque linguarum libris
instructissima Bibliotheca stationem aliquam
eminentiorem adipiscatur. Illam inueniat
Et teneat, quæ tali Fullone digna.
Si non est, ubi sedeat, erit ubi
stet. Vale.

Ingolstadij Kalendis Ianuariis MDCIX.

S. I. QVIS